

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana	
NEDJELJA, 8. studenoga TRIDESET I DRUGA KROZ GODINU <i>Gracija, Klaudije</i>	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	Za zdravlje Filipa Vukovića; Na nakanu
	18.30	† Ivan Ivković
PONEDJELJAK, 9. studenoga <i>Posveta Lateranske bazilike</i>	18.30	† Na nakanu za Karla i Josipa Štrkalja; † Milica i Darinka Lončar
UTORAK, 10. studenoga <i>sv. Leon Veliki, papa, crkveni naučitelj</i>	18.30	† Miljenko Bakota; † Matija Vukšić; † Boris Grizelj;
SRIJEDA, 11. studenoga <i>sv. Martin Tourski, biskup</i>	18.30	† Ljiljana Riković; † Slavko Butigan
ČETVRTAK, 12. studenoga <i>sv. Jozafat, biskup, mučenik</i>	18.30	† Miljenko, Saša i Zlatko i za mir i obraćenje u njihovim obiteljima
PETAK, 13. studenoga <i>sv. Stanislav Kostka, redovnik</i>	18.30	
SUBOTA, 14. studenoga <i>sv. Nikola Tavelić, redovnik, prezbiter, mučenik;</i>	18.30	† Marija i Adam Jaganjac i Marko Duvnjak;
NEDJELJA, 15. studenoga TRIDESET I TREĆA KROZ GODINU <i>Albert, Sidonija, Leopold</i>	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	Za zdravlje Filipa Vukovića; † Aldo Starić; † Josipa i Zlatko Tonžetić
	18.30	† Ana i Stjepan Ružić

Izdaje: **ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB**
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vlč. **MARIO PAVIĆ**, župnik
Uredništvo: dr. sc. **Martina Kolar Billege** i **Gordana Jerkić**, prof.
Suradnici: **Damir Banić** i **Ivan Huzjak**
Za potrebe crkve (župe), IBAN: **HR2023400091110129755**
Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
909. God XXIII. 8. studenoga 2020.

Dajte nam od svoga ulja

Dok nisam vidio koliko to strašno puno vremena oduzima, rado sam igrao šah na računalu. Zanimljivo je to. Povučem krivi potez, uvidim pogrešku i onda samo pritisnem naredbu vraćanja poteza. Ispravim svoju pogrešku i igram dalje. A onda pomislim: E, kad bi tako čovjek u svom životu mogao ponoviti neke postupke i ispraviti davno učinjene pogreške... Gdje bi nam bio kraj! Ali, život nije igra računalom. Što se dogodilo, dogodilo se... Tu počinje osobna odgovornost. Ako čovjek sam sebi ne želi pomoći, drugi su nemoćni. Tako npr. može li se studentu pomoći da pripremi ispit, ako on sam nema ni želje i volje studirati? A onda kada prođe vrijeme i mladost, potezi se ne daju ponavljati...

To je jedna od krutih stvarnosti života. S jednom takvom stvarnošću suočava nas danas Isus (Mt 25, 1-13). Onih pet djevojaka koje su trebale imati posebnu čast da budu pratilje nevjesti u svadbenoj povorci nisu ponijele ulja za svoje svjetiljke. Što su mogle učiniti kad je ženik – po ondašnjem običaju – iznenada banuo? Svadbena povorka neće čekati, a one nemaju ulja. Ništa. Prigoda je prošla.

Ne želi nas Isus plašiti kako lako možemo prokockati vječnu sreću, nego nas želi podsjetiti da se neke prigode ne mogu ponoviti. Trebamo na to misliti. Rekao bih da je stvar, u konačnici jednostavna. Evo.

Prvo. Nipošto se ne želim opterećivati pogreškama i grijesima svoje prošlosti. Meni je na raspolaganju isključivo sadašnji trenutak. Sada želim činiti dobro. Sada želim vršiti svoje dužnosti. Sada mogu i želim opraštati. Sada mogu i trebam biti bližnji svome bližnjemu. Sada želim staviti Boga na prvo mjesto u svome životu. Ne znam hoću li za to isto imati prilike za pet minuta kasnije. Jesmo li koji puta čuli na sprovodima ono očajno narančanje? Nije li to možda užas nad pomišlju da više ne možemo za pokojnika učiniti što smo davno prije trebali učiniti? Dakle, sad je trenutak. On mi je darovan. On je moja nada i radost. Gospodin mi daje ovaj trenutak i daje mi snagu i ljubav da ga mogu iskoristiti.

Drugo. Prepustimo Božjem milosrđu ono što smo propustili. Boljet će nas neki naši propusti, žuljat će nas poput kamenčića u sandali, ali znat ćemo: Bog prašta i Bog nas voli. Dopušta tu našu bol, tu našu nelagodu i to naše crvenilo na obrazu kad se prisjetimo nekih svojih postupaka. Baš kao što je dopustio gorak okus u ustima Petra kad god bi čuo kukurijekanje nekog pijetla, kao što je dopustio da Pavao uvijek iznova priznaje kako nije dostojan zvati se apostolom jer je progonio Crkvu Božju. To je onaj križ koji nam Gospodin pripušta, to je onaj "žalac" koji nas u životu prati. To je ona pokora kojom nas Gospodin štiti od oholosti. I dobro je tako, da si ne bismo umislili kako smo "sveti i bez

mane". Ostaju suze i nelagoda, ali iznad svega ostaje Božja ljubav. Ona je hrid naše zaštite. Baš kako Gospodin veli Pavlu: "Dosta ti je moja milost."

Treće. Ne želimo odgađajući upropastiti svoj život. Ne znamo ni dana ni časa. Sada, kad se približavamo koncu crkvene godine razmišljamo o tome kako doista ne možemo i ne trebamo mijenjati prošlost. U Božjem svijetu možemo uvijek iznova započeti, baš kako veli Pavao: "Što je za mnom – zaboravljam." Uvijek mogu iznova započeti činiti dobro. Ali, neka to bude danas. Ne sutra.

dr. sc. Zvonko Pažin

<https://www.vjeraidjela.com/meditacija-uz-32-nedjelju-kroz-godinu-a/>

Posveta Lateranske bazilike

Spomendan **posvete Lateranske bazilike Presvetog Spasitelja ili sv. Ivana na Lateranu**, koja ima svoj značaj po tome što je stolna crkva rimskih biskupa. Ta je crkva sve do danas ostala glavna crkva Rima i cijeloga svijeta, te nosi časn timer naziv: „Majka i glava svih crkava u Rimu i na cijelom svijetu". Crkvi koja je po Petru primila ključeve kraljevstva nebeskog i dobila jamstvo da je vrata paklena neće nadvladati, ali Crkva može imati takva obilježja samo ako joj je Krist temelj i počelo, ako joj je On oslonac i snaga. Od apostolskih vremena osjećala se potreba za mjestima na kojima će se zajednica okupljati na molitvu, slušanje Božje riječi i na slavljenje Euharistije, odnosno potreba za gradnjom crkava. Ta potreba traje kroz cijelu crkvenu povijest, sve do današnjih dana. Božjem su narodu crkveni prostori potrebni da u njima ostvaruje svoje zajedništvo u Kristu, jer je Crkva po svojoj biti zajednica koja se neprestano okuplja oko oltara, slaveći uspomenu na Kristovu muku, smrt i uskrsnuće. Blagdan posvete Lateranske bazilike poticaj je svakom vjerniku da učvrsti svoju vjeru u Krista o kojem autentično i cjelovito svjedočanstvo daje Katolička Crkva predvođena Petrovim nasljednicima.

Kad je Milanskim reskriptom 313. godine zajamčena sloboda ispovijedanja vjere u Krista Gospodina, u kršćanskom su se svijetu počele graditi crkve. Lateransku baziliku dao je sagraditi papa Melkijad na zemljištu koje je za tu svrhu, pokraj do tada carske Lateranske palače, darovao car Konstantin. To je prva crkva u kojoj je rimski puk smio javno i nesmetano častiti sliku Spasitelja, što se diže nad glavnim oltarom. Budući da se uz crkvu nalazi veličanstvena krstionica, crkva je kasnije nazvana imenom svetoga Ivana Krstitelja. U palači pokraj bazilike održano je pet općih sabora, koji se prema mjestu održavanja zovu lateranski. Za hrvatski narod ta crkva ima i posebno značenje jer je u njezinoj krstionici papa Ivan IV. podigao kapelu Solinskim mučenicima, o čemu svjedoči mozaik na podu krstionice.

<https://hkm.hr/svetac-dana/posveta-lateranske-bazilike/>

Sveti Nikola Tavelić

14. studenoga Crkva liturgijski časti svetoga Nikolu Tavelića, prvoga hrvatskoga sveca i zaštitnika hrvatskoga naroda, koji je zajedno s još trojicom svoje subraće podnio mučeničku smrt, jer je htio navijestiti istinu o Spasitelju svijeta muslimanskom

stanovništvu u Jeruzalemu, ali je zbog svoje vjere bio sasječen mačevima i bačen na lomaču. Sveti Nikola se, zajedno sa svojim drugovima, najprije častio kao svetac unutar franjevačkog reda i u Šibeniku, a nekoliko stoljeća kasnije – točnije 1889. god. – blaženima ih je proglasio papa Lav XIII., dok ih je svetima proglasio papa Pavao VI. 21. lipnja 1970. god. Time je sveti Nikola Tavelić postao prvi svetac Crkve u Hrvata, a naš se narod može pohvaliti još dvojicom svetaca, a to su sveti Leopold Mandić (proglašen svetim 1983. god.) i sveti Marko Križevčanin (proglašen svetim 1995. god.).

U ikonografiji se sveti Nikola Tavelić obično prikazuje u franjevačkom crnom habitu (kao konventualac), i to s izrazitom postrigom i sijedom dugom bradom, s križem u rukama, dok mu se na čelu i tijelu vide tragovi mučenja, a pored njega se najčešće prikazuje lomača, kao simbol koji podsjeća na koji je način završio ovozemaljski život.

Mr. sc. Snježana Majdančić-Gladić

<https://www.vjeraidjela.com/sveti-nikola-tavelic/>

Župni oglasi

1. Molimo sve župljane da se pridržavaju mjera i uputa tijekom pandemije. Molimo vas da pazite na razmak te da nosite zaštitne maske u crkvi. Označena su mjesta na kojima se može sjediti. Nije dopušteno premještati stolce. Hvala na razumijevanju!
2. Svaku nedjelju (osim u došašću i korizmi) na svetim misama nakon popričesne molitve pjevat ćemo pjesmu na čast i zagovor svetoj Tereziji od Djeteta Isusa.
3. Euharistijsko klanjanje bit će u petak, 13. studenoga u 17.50 sati;
4. Na svetkovinu Svih svetih i Dušni dan te, na temelju Dekreta Apostolske pokorničarne, TIJEKOM CIJELOGA MJESECA STUDENOGA, vjernici mogu u svim crkvama dobiti potpuni oprost koji se može namijeniti samo za POKOJNE.

Da se dobije potpuni oprost, potrebno je izmoliti:

* **Oče naš, Vjerovanje**

* **ispovjediti se**

* **sudjelovati na sv. misi, primiti sv. pričest**

* **izmoliti molitvu na nakanu Svetoga Oca (pape Franje)**

* **pohoditi groblje i moliti za pokojne**

5. Svete mise upisujemo do 4. mjeseca 2021. godine

6. Pozivamo roditelje djece koja žele primiti sakrament sv. Pričesti da dođu **na roditeljski susret 15. studenoga 2020.** (nedjelja) koji će započeti sv. misom **11.00 sati**;

Pozivamo roditelje djece koja žele primiti sakrament sv. Potvrde da dođu **na roditeljski susret 15. studenoga 2020.** (nedjelja) koji će započeti sv. misom **18.30 sati**;

7. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe **IBAN HR2023400091110129755**.

8. Uzmite ponuđeni tisak: GLAS KONCILA, MALI KONCIL, KANA, RADOSNA VIJEST i naš župni listić „Trnjanska ruža“.